

[Indenrigsministeren.]

her bekræfte, at næste gang vi kommer med forslag til ændringer i valgloven, vil vi interessere os for det pågældende område. Jeg er enig med spørgeren i, at der kræves sikkert en modernisering på dette område.

Det er ikke min opgave at tage stilling til, hvorvidt det har været rimeligt at gå hjem uden at bruge sin mulighed for at præge valget. Det er et spørgsmål, der ligger uden for de ting, som jeg skal udtale mig om.

Jeg er altså positivt indstillet over for sagen.

Meta Ditzel: Må jeg takke indenrigsministeren for det inødekommende svar. Det glæder mig meget. Jeg håber, at vi kan få flere af disse små diskrimineringsforhold udryddet. I betragtning af, at det i år er det internationale år for menneskerettighederne, ville det jo pynte på Danmark, hvis vi fik nogle af de ting rettet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Otto Mørch* til økonomiministeren:

„Finder ministeren det særlig økonomisk og personalemæssigt effektivt i en sparetid, at mange af værnenes befalingsmænd kan pensioneres allerede fra 52 års alderen?“

Otto Mørch: Jeg skal ærligt indrømme, at jeg indtil dette tidspunkt er lidt spændt på, hvilken minister der skal svare på mit spørgsmål. Der har jo længe, alt for længe, hersket tvivl om, hvor personalesagerne under staten skulle varetages under den nye regering. Men jeg får det jo at se, når nu den pågældende minister kommer og skal svare på spørgsmålet.

I et spørgsmål den 6. december 1967 til den daværende økonomiminister kritiserede det konservative tingmedlem hr. Adam Møller den tidlige pensionering af forhenværende kontorchef Vagn Jensen, en førtidspensionering, der beløb sig til ca. 186.000 kr. Mit spørgsmål er ikke uden relation hertil, men det drejer sig om førtidspensionering af et helt andet størrelsesforhold, og da det ser ud til, at den nuværende regering vil forsøge sig som alle tiders

spareregering, vil jeg da gerne være den behjælpelig hermed. Jeg vil dog lige bemærke og også understrege, at spareideer er jo ikke blot baseret på nedskæringer eller udsættelser, men også på større effektivitet.

Normalt er en tjenestemand berettiget til afsked med pension fra 67 års alderen. Det gælder postbuddet, det gælder jernbaneportøren m. fl., men mange af de militære tjenestemænd er berettiget til en pension betydeligt før. De har lejlighed til en meget fordelagtig tidlig pensionering, og dette medfører naturligvis en meget betydelig førtidspensionsudgift for staten. Jeg kan nævne, at for en major eller en orlogskaptajn beløber det sig til ca. 400.000 kr., for en oberstløjtnant eller en kommandørkaptajn er det 233.000 kr. og for en oberst eller en kommandør ca. 200.000 kr. Det er tal, der tidligere har foreligget for finansudvalget. Hvis der fortsættes med den nuværende afskedigelsespraksis inden for værnene, vil det i årene fra 1967 til 1973 betyde en samlet førtidspensionsudgift for staten på ikke mindre end 89 mill. kr. Det er altså ikke småpenge, det drejer sig om her. Da uddannelsen af de militære befalingsmænd er meget omfattende og særdeles udgiftkrævende, er det efter min mening ikke særlig økonomisk eller personalemæssigt effektivt at pensionere denne dyre arbejdskraft så tidligt, som det nu finder sted. Mon ikke der her trænges til en ændring? Jeg mener, at en hurtig ændring er nødvendig, og jeg håber, ministeren har den samme opfattelse.

Boligministeren (Hastrup): Jeg må måske udløse spændingen. Mig bekendt stillede hr. Otto Mørch sit spørgsmål til finansministeren, og derfra blev det senere overført til økonomiministeren, men havde han gjort det samme under den forudgående regering, var han også blevet henvist til økonomiministeriet. Når det er sagt, skal jeg tilføje, at jeg gerne på økonomiministerens vegne vil besvare spørgsmålet.

Lovgivningen om forsvarsets personel har jo gennem en meget lang årrække fastsat en tvungen afskedigelse af værnenes majorer og orlogskaptajner ved det fyldte 55. år. Det er samtidig bestemt i den pågældende lov, at afskedigelse kan ske ved